

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо посилення захисту прав працівників на своєчасну та в повному обсязі
виплату заробітної плати

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) у статті 95:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 95. Мінімальна заробітна плата»;

частину шосту виключити;

2) частину четверту статті 115 викласти в такій редакції:

«Заробітна плата працівникам за весь час відпустки виплачується до початку відпустки, якщо інше не передбачено законодавством, трудовим або колективним договором.»;

3) доповнити статтю 115¹ такого змісту:

«Стаття 115¹. Додатковий захист права працівника на своєчасне отримання заробітної плати

1. У разі затримки виплати заробітної плати на строк більше 15 календарних днів після закінчення місяця, за який здійснюється виплата, працівник має право тимчасово припинити виконання роботи на весь період затримки, попередивши про свої дії власника або уповноважений ним орган в письмовій формі не пізніше ніж за два дні. В цьому разі працівник звільняється від обов'язку виконувати свої трудові обов'язки та має право у свій робочий час бути відсутнім на робочому місці.

2. Виконання працівником роботи поновлюється наступного дня після дня повного виконання власником або уповноваженим ним органом своїх зобов'язань із виплати заробітної плати та інформування про це працівника

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B0400000018233200EEF89400

Підписувач Любченко Олексій Миколайович

Дійсний з 25.05.2021 0:00:00 по 24.05.2023 23:59:59

Мінекономіки

в письмовій формі або повідомлення працівником власника або уповноважений ним орган про скасування тимчасового припинення роботи у письмовій формі.

3. У разі припинення працівником виконання роботи внаслідок затримки виплати заробітної плати, власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові компенсацію у розмірі, визначеному колективним договором, колективною угодою, але з розрахунку не менше двох третин тарифної ставки встановленого працівникові розряду (окладу) пропорційно до тривалості припинення працівником виконання роботи.

4. Тимчасове припинення працівником виконання роботи не може бути підставою для відсторонення працівника від роботи або притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

5. Не допускається тимчасове припинення працівником виконання роботи за умов, якщо це створює загрозу життю і здоров'ю людей, довкіллю або перешкоджає запобіганню стихійному лиху, аваріям, катастрофам, епідеміям та епізоотіям чи ліквідації їх наслідків, а також у разі оголошення надзвичайного або військового стану.

Забороняється також тимчасове припинення виконання роботи працівників (крім технічного та обслуговуючого персоналу) органів прокуратури, судів, Збройних Сил України, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, безпеки та правопорядку.

Примітка. Для цілей цієї статті затримкою виплати заробітної плати вважається виплата менше 50 % нарахованої за календарний місяць заробітної плати.»;

4) частину четверту статті 121 викласти в такій редакції:

«Працівникам, які направлені у службове відрядження, оплата праці за виконану роботу здійснюється відповідно до умов, визначених трудовим або колективним договором.».

2. Статтю 175 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131) викласти у такій редакції:

«Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат

1. Безпідставна невивплата заробітної плати або її частини, стипендії, пенсії чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином - суб'єктом підприємницької діяльності, -

карається штрафом від чотирьохсот до вісімсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення, або виправними роботами на строк до двох років з позбавленням

права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Те саме діяння, якщо воно було вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, -

карається штрафом від вісімсот до тисячі двісті неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.».

3. Пункт 1 частини першої статті 161 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти у такій редакції:

«1) заявлено вимогу про стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати, пені у разі порушення строків виплати заробітної плати, середнього заробітку за час затримки розрахунку;».

4. У Законі України «Про оплату праці» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121, із наступними змінами):

1) статтю 33 виключити;

2) статтю 34 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Наслідки порушення строків виплати заробітної плати

У разі затримки виплати заробітної плати на строк більше 15 календарних днів після закінчення місяця, за який здійснюється виплата, роботодавець зобов'язаний сплатити працівникові пеню в розмірі та на умовах, визначених трудовим або колективним договором, але не менше облікової ставки Національного банку України у розрахунку на рік за кожен день затримки, та виплатити всю суму заборгованості із заробітної плати з урахуванням індексу інфляції за весь час прострочення.

У разі відшкодування роботодавцем всієї суми, визначеної цією статтею пені, а також несвоєчасно виплаченої заробітної плати, до дня виявлення такого порушення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, роботодавець звільняється від фінансових санкцій, передбачених статтею 265 Кодексу законів про працю України за зазначене порушення.»;

3) доповнити статтю 34¹ такого змісту:

«Стаття 34¹. Додатковий захист права працівника на своєчасне отримання заробітної плати, інших виплат

У разі затримки виплати заробітної плати на строк більше 15 календарних

днів після закінчення місяця, за який здійснюється виплата, працівник має право тимчасово припинити виконання роботи на весь період затримки, попередивши про свої дії роботодавця в письмовій формі не пізніше ніж за два дні. В цьому разі працівник звільняється від обов'язку виконувати свої трудові обов'язки та має право у свій робочий час бути відсутнім на робочому місці.

Виконання працівником роботи поновлюється наступного дня після дня повного виконання роботодавцем своїх зобов'язань із виплати заробітної плати та інформування про це працівника в письмовій формі або повідомлення працівником роботодавця про скасування тимчасового припинення роботи у письмовій формі.

У разі припинення працівником виконання роботи внаслідок затримки виплати заробітної плати, роботодавець виплачує працівникові компенсацію у розмірі, визначеному колективним договором, колективною угодою, але з розрахунку не менше двох третин тарифної ставки встановленого працівникові розряду (окладу) пропорційно до тривалості припинення працівником виконання роботи.

Тимчасове припинення працівником виконання роботи не може бути підставою для відсторонення працівника від роботи або притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

Не допускається тимчасове припинення працівником виконання роботи, за умов, якщо це створює загрозу життю і здоров'ю людей, довкіллю або перешкоджає запобіганню стихійному лиху, аваріям, катастрофам, епідеміям та епізоотіям чи ліквідації їх наслідків, а також у разі оголошення надзвичайного або військового стану.

Забороняється також тимчасове припинення виконання роботи працівників (крім технічного та обслуговуючого персоналу) органів прокуратури, судів, Збройних Сил України, органів державної влади, органів місцевого самоврядування, безпеки та правопорядку.

Примітка. Для цілей цієї статті затримкою виплати заробітної плати вважається виплата менше 50 % нарахованої за календарний місяць заробітної плати.».

5. Частину першу статті 21 Закону України «Про відпустки» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 2, ст. 4 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

«Заробітна плата працівникам за весь час відпустки виплачується до початку відпустки, якщо інше не передбачено законодавством, трудовим або колективним договором».

6. Пункт 4 статті 9 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України,

1992 р., № 15, ст. 190 із наступними змінами) доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«У разі порушення строків виплати грошового забезпечення його виплата має здійснюватися з урахуванням вимог статті 34 Закону України «Про оплату праці»».

7. Абзац п'ятий частини другої статті 2 Закону України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 49, ст. 422; 2003 р., № 10-11, ст. 87) виключити.

8. У Законі України «Про індексацію грошових доходів населення» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 15, ст. 111; 2008 р., №№ 5-8, ст. 78; 2015 р., № 6, ст. 40; 2016 р., № 26, ст. 517):

- 1) абзац четвертий частини першої статті 2 виключити;
- 2) частини першу, другу і третю статті 5 виключити;
- 3) назву та частину першу статті 8 викласти в такій редакції:

«Стаття 8. Порядок перегляду розмірів окремих державних соціальних гарантій

Перегляд розмірів окремих державних соціальних гарантій відповідно до умов, визначених цим Законом, здійснюється уповноваженими на це органами протягом місяця, у якому виникли підстави для перегляду.»;

- 4) статтю 10 виключити.

II. Прикінцеві положення:

1. Цей Закон набирає чинності з 01 січня 2022 року.

2. Установити, що положення цього Закону застосовуються до правовідносин, за якими затримка виплати заробітної плати виникла з дня набрання чинності цим Законом. До правовідносин, за якими затримка виплати заробітної плати виникла до набрання чинності цим Законом, застосовуються норми законодавства, які діяли до набрання чинності цим Законом.

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про внесення змін до
деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту
прав працівників на своєчасну та в повному обсязі виплату
заробітної плати»

1. Мета

Проект акта розроблено з метою посилення ефективності державної політики в сфері забезпечення права на своєчасну та в повному обсязі виплату заробітної плати. Одночасно передбачається спростити окремі застарілі регуляції з метою створення сприятливих умов для своєчасної виплати зарплати та зменшення кількості помилок і конфліктів.

2. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект акта розроблено Мінекономіки на виконання пункту 60 Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого Постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-IX.

Право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законодавством України (стаття 43 Конституції України).

За даними Державної служби статистики України, станом на 01.06.2021 загальна сума заборгованості із заробітної плати становила 3 350,7 млн гривень. Борги працівникам економічно активних підприємств складають близько 80% загальної заборгованості.

Чинне законодавство містить норми щодо захисту частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати, зокрема при несвоєчасній виплаті заробітної плати, проте їх не можна вважати достатніми, оскільки вона провадиться лише у разі затримки зазначених виплат на один і більше календарних місяців у межах індексу інфляції в період невиплати доходу.

Передбачена чинним законодавством компенсація за несвоєчасну виплату заробітної плати є нижчою порівняно з більшістю інших фінансових зобов'язань роботодавця, зокрема комерційними зобов'язаннями, та зобов'язаннями перед бюджетами й фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Також в діючій системі нормативно-правових актів існує низка запобіжників фінансового характеру, покликаних стимулювати дотримання трудових прав працівників в частині своєчасної та в повному обсязі виплати заробітної плати. Однак на практиці, не зважаючи на їх наявність, стан виплати заробітної плати та погашення заборгованості є вкрай незадовільним, що потребує реалізацію більш ефективних рішень.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B0400000018233200EEF89400

Підписувач Любченко Олексій Миколайович

Дійсний з 25.05.2021 0:00:00 по 24.05.2023 23:59:59

Мінекономіки

4708-02/42402-03 від 25.08.2021 14:

В зв'язку з цим, виникає необхідність зміни політики щодо встановлення відповідальності роботодавця, зокрема передбаченої статтею 175 Кримінального кодексу України за невиклату заробітної плати, шляхом підвищення розмірів штрафів за рахунок встановлення покарання за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення. При цьому, пропонується створити умови для невідворотності покарання за порушення законодавства та унеможливлення звільнення від кримінальної відповідальності винних осіб, за рахунок виключення частини третю цієї статті, якою встановлено, що особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам.

Також Законом України «Про індексацію грошових населення» передбачено механізм підвищення грошових доходів населення, шляхом часткового або повного відшкодовування подорожчання споживчих товарів і послуг. Водночас цей механізм передбачає індексацію зарплат в межах прожиткового мінімуму, встановленого для відповідних соціальних і демографічних груп населення.

Цей механізм був запроваджений в умовах складного соціально-економічного становища країни при гіперінфляційних процесах та значного знецінення грошових доходів населення, яке не могло бути компенсоване іншими механізмами державного регулювання. Водночас, в діючих умовах контрольованої помірної інфляції він створює складнощі та є джерелом помилок і конфліктів, які не сприяють лояльності роботодавців до норм трудового законодавства. А той факт, що індексується лише частина зарплати, яка не перевищує прожитковий мінімум для працездатних громадян, посилює аргументи на користь скасування цієї застарілої регуляції. Тому в умовах стабільного та поступового зростання заробітної плати та підвищення рівня мінімальної заробітної плати темпами, що випереджають інфляцію, доцільно відмовитись від механізму індексації.

3. Основні положення проекту акта

Проектом акта пропонується посилити захист прав працівників у разі порушення строків виплати заробітної плати, зокрема шляхом:

- зобов'язання роботодавця, сплатити працівнику пеню у розмірі облікової ставки Національного банку України за кожний день затримки;
- надання права працівнику тимчасово припинити виконання роботи у разі затримки виплати заробітної плати належної працівникові, на термін більше 15 днів;
- зміни принципів визначення розміру штрафу за порушення строків виплати заробітної плати (за порушення щодо кожного працівника);

- створення умов для невідворотності покарання за порушення законодавства та унеможливлення звільнення від кримінальної відповідальності винних осіб.

Також, з урахуванням норм Конвенції МОП № 132 «Про оплачувані відпустки (переглянута в 1970 році)», ратифікованої Законом України від 29 травня 2001 року № 2481-III, пропонується спростити існуючі норми шляхом внесення до статті 115 Кодексу законів про працю України та статті 21 Закону України «Про відпустки» змін щодо можливості встановлення терміну отримання заробітної плати час відпустки.

4. Правові аспекти

У даній сфері суспільних відносин діють Кодекс законів про працю України, Закон України «Про оплату праці», Кримінальний кодекс України, Цивільний процесуальний кодекс України, Закон України «Про оплату праці», Закон України «Про відпустки», Закон України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», Закон України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати», Закон України «Про індексацію грошових доходів населення», Конвенції МОП № 132.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Реалізація акта не потребуватиме додаткових видатків з державного чи місцевого бюджетів.

6. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку.

Проект акта стосується соціально-трудової сфери і потребує позиції всеукраїнських профспілок, їх об'єднань та об'єднань організацій роботодавців.

Проект акта не стосується прав осіб з інвалідністю та не потребує проведення консультацій із всеукраїнськими громадськими організаціями осіб з інвалідністю, їхніми спілками, Уповноваженим Президента України з прав людей з інвалідністю, Урядовим уповноваженим з прав осіб з інвалідністю.

Проект акта не стосується сфери функціонування і застосування української мови як державної та не потребує проведення консультацій із Уповноваженим із захисту державної мови.

Проект акта не стосується сфери наукової та науково-технічної діяльності та не потребує проведення консультацій з Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій.

7. Оцінка відповідності

У проекті акта відсутні положення, що стосуються зобов'язань України у сфері європейської інтеграції.

Положення проекту акта частково стосуються прав та свобод, гарантованих статтею 4 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, якою передбачено, що нікого не можна тримати в рабстві або в підневільному стані і ніхто не може бути присилуваний виконувати примусову чи обов'язкову працю. Право на своєчасну оплату праці є одним з ключових прав, які характеризують гідну працю, а додержання такого права сприяє дотриманню відповідних положень Конвенції.

У проекті акта відсутні положення, які містять ознаки дискримінації. Громадська антидискримінаційна експертиза не проводилась.

У проекті акта відсутні положення, які порушують принцип забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

У проекті акта відсутні правила та процедури, що можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень. Громадська антикорупційна експертиза не проводилась.

8. Прогноз результатів

Реалізація акта матиме вплив на ключові інтереси сторін соціального діалогу.

Заінтересована сторона	Вплив реалізації акта на заінтересовану сторону	Пояснення очікуваного впливу
1. Роботодавці	Позитивний	Збільшення кількості роботодавців, що вчасно та в повному обсязі виплачують заробітну плату. Спрощення державної регуляції, зменшення помилок і конфліктів.
2. Наймані працівники	Позитивний	Посилення спроможності працівника захистити своє право на оплату праці. Збільшення кількості працівників, які захистили своє право на своєчасне отримання заробітної плати.
3. Держава	Позитивний	Зменшується кількість порушень трудового законодавства оплати праці. Зменшення бідності серед працюючих. Підвищення лояльності громадян до політики держави в цій сфері.

Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економіки України

Олексій ЛЮБЧЕНКО

_____ 2021 р.

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав працівників на своєчасну та в повному обсязі виплату заробітної плати»

Зміст положення (норми) чинного акта законодавства	Зміст відповідного положення (норми) проекту акта
Кодекс законів про працю України	
Стаття 95. Мінімальна заробітна плата. Індексація заробітної плати ... Заробітна плата підлягає індексації у встановленому законодавством порядку.	Стаття 95. Мінімальна заробітна плата. ... Виключити
Стаття 115. Строки виплати заробітної плати Заробітна плата працівникам за весь час щорічної відпустки виплачується не пізніше ніж за три дні до початку відпустки.	Стаття 115. Строки виплати заробітної плати Заробітна плата працівникам за весь час відпустки виплачується до початку відпустки, якщо інше не передбачено законодавством, трудовим або колективним договором.
Відсутня	Стаття 115¹. Додатковий захист права працівника на своєчасне отримання заробітної плати 1. У разі затримки виплати заробітної плати на строк більше 15 календарних днів після закінчення місяця, за який здійснюється виплата, працівник має право тимчасово припинити виконання роботи на весь період затримки, попередивши про свої дії власника або уповноважений ним орган в письмовій формі не пізніше ніж за два дні. В цьому разі працівник звільняється від обов'язку виконувати свої <u>бути</u>

ДОКУМЕНТ СЕД Мінекономіки АСКОД

Сертифікат 58E2D9E7F900307B0400000018233200EEF89400

Підписувач Любченко Олексій Миколайович

Дійсний з 25.05.2021 0:00:00 по 24.05.2023 23:59:59

Мінекономіки

4708-02/42402-03 від 25.08.2021

14:05

відсутнім на робочому місці.

2. Виконання працівником роботи поновлюється наступного дня після дня повного виконання власником або уповноваженим ним органом своїх зобов'язань із виплати заробітної плати та інформування про це працівника в письмовій формі або повідомлення працівником власника або уповноважений ним орган про скасування тимчасового припинення роботи у письмовій формі.

3. У разі припинення працівником виконання роботи внаслідок затримки виплати заробітної плати, власник або уповноважений ним орган виплачує працівникові компенсацію у розмірі, визначеному колективним договором, колективною угодою, але з розрахунку не менше двох третин тарифної ставки встановленого працівникові розряду (окладу) пропорційно до тривалості припинення працівником виконання роботи.

4. Тимчасове припинення працівником виконання роботи не може бути підставою для відсторонення працівника від роботи або притягнення його до дисциплінарної відповідальності.

5. Не допускається тимчасове припинення працівником виконання роботи за умов, якщо це створює загрозу життю і здоров'ю людей, довкіллю або перешкоджає запобіганню стихійному лиху, аваріям, катастрофам, епідеміям та епізоотіям чи ліквідації їх наслідків, а також у разі оголошення надзвичайного або військового стану.

Забороняється також тимчасове припинення виконання роботи працівників (крім технічного та обслуговуючого персоналу) органів прокуратури, судів, Збройних Сил України, органів державної влади, органів місцевого

	самоврядування, безпеки та правопорядку. Примітка. Для цілей цієї статті затримкою виплати заробітної плати вважається виплата менше 50 % нарахованої за календарний місяць заробітної плати.
Стаття 121. Гарантії і компенсації при службових відрядженнях ... Працівникам, які направлені у службове відрядження, оплата праці за виконану роботу здійснюється відповідно до умов, визначених трудовим або колективним договором, і розмір такої оплати праці не може бути нижчим середнього заробітку.	Стаття 121. Гарантії і компенсації при службових відрядженнях ... Працівникам, які направлені у службове відрядження, оплата праці за виконану роботу здійснюється відповідно до умов, визначених трудовим або колективним договором.
Кримінальний кодекс України	
Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат 1. Безпідставна невивплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином - суб'єктом підприємницької діяльності, - карається штрафом від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Те саме діяння, якщо воно було вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для	Стаття 175. Невиплата заробітної плати, стипендії, пенсії чи інших установлених законом виплат 1. Безпідставна невивплата заробітної плати або її частини, стипендії, пенсії чи іншої установленної законом виплати громадянам більш як за один місяць, вчинена умисно керівником підприємства, установи або організації незалежно від форми власності чи громадянином - суб'єктом підприємницької діяльності, - карається штрафом від чотирьохсот до вісімсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення, або виправними роботами на строк до двох років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 2. Те саме діяння, якщо воно було вчинене внаслідок нецільового використання коштів, призначених для виплати

виплати заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, - карається штрафом від тисячі до півтори тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. 3. Особа звільняється від кримінальної відповідальності, якщо до притягнення до кримінальної відповідальності нею здійснено виплату заробітної плати, стипендії, пенсії чи іншої встановленої законом виплати громадянам.	заробітної плати, стипендії, пенсії та інших встановлених законом виплат, - карається штрафом від вісімсот до тисячі двісті неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, за кожного працівника, стосовно якого скоєно порушення, або обмеженням волі на строк до трьох років, або позбавленням волі на строк до п'яти років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Виключити
Цивільний процесуальний кодекс України	
Стаття 161. Вимоги, за якими може бути видано судовий наказ 1. Судовий наказ може бути видано, якщо: 1) заявлено вимогу про стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати та середнього заробітку за час затримки розрахунку; ...	Стаття 161. Вимоги, за якими може бути видано судовий наказ 1. Судовий наказ може бути видано, якщо: 1) заявлено вимогу про стягнення нарахованої, але не виплаченої працівникові суми заробітної плати, пені у разі порушення строків виплати заробітної плати, середнього заробітку за час затримки розрахунку; ...
Закон України «Про оплату праці»	
Стаття 33. Індexсація заробітної плати В період між переглядом розміру мінімальної заробітної плати індивідуальна заробітна плата підлягає індексації згідно з чинним законодавством.	Виключити
Стаття 34. Компенсація працівникам втрати частини	Стаття 34. Наслідки порушення строків виплати

заробітної плати у зв'язку з затримкою термінів її виплати Компенсація працівникам втрати частини заробітної плати у зв'язку із порушенням строків її виплати проводиться відповідно до індексу зростання цін на епоживчі товари і тарифів на послуги у порядку, встановленому чинним законодавством.	заробітної плати У разі затримки виплати заробітної плати на строк більше 15 календарних днів після закінчення місяця, за який здійснюється виплата, роботодавець зобов'язаний сплатити працівникові пеню в розмірі та на умовах, визначених трудовим або колективним договором, але не менше облікової ставки Національного банку України у розрахунку на рік за кожен день затримки, та виплатити всю суму заборгованості із заробітної плати з урахуванням індексу інфляції за весь час прострочення. У разі відшкодування роботодавцем всієї суми, визначеної цією статтею пені, а також несвоєчасно виплаченої заробітної плати, до дня виявлення такого порушення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань нагляду та контролю за додержанням законодавства про працю, роботодавець звільняється від фінансових санкцій, передбачених статтею 265 Кодексу законів про працю України за зазначене порушення.
Відсутня	Стаття 34¹. Додатковий захист права працівника на своєчасне отримання заробітної плати, інших виплат У разі затримки виплати заробітної плати на строк більше 15 календарних днів після закінчення місяця, за який здійснюється виплата, працівник має право тимчасово припинити виконання роботи на весь період затримки, попередивши про свої дії роботодавця в письмовій формі не пізніше ніж за два дні. В цьому разі працівник звільняється від обов'язку виконувати свої трудові обов'язки та має право

	у свій робочий час бути відсутнім на робочому місці. Виконання працівником роботи поновлюється наступного дня після дня повного виконання роботодавцем своїх зобов'язань із виплати заробітної плати та інформування про це працівника в письмовій формі або повідомлення працівником роботодавця про скасування тимчасового припинення роботи у письмовій формі. У разі припинення працівником виконання роботи внаслідок затримки виплати заробітної плати, роботодавець виплачує працівникові компенсацію у розмірі, визначеному колективним договором, колективною угодою, але з розрахунку не менше двох третин тарифної ставки встановленого працівникові розряду (окладу) пропорційно до тривалості припинення працівником виконання роботи. Тимчасове припинення працівником виконання роботи не може бути підставою для відсторонення працівника від роботи або притягнення його до дисциплінарної відповідальності. Не допускається тимчасове припинення працівником виконання роботи, за умов, якщо це створює загрозу життю і здоров'ю людей, довкіллю або перешкоджає запобіганню стихійному лиху, аваріям, катастрофам, епідеміям та епізоотіям чи ліквідації їх наслідків, а також у разі оголошення надзвичайного або військового стану. Забороняється також тимчасове припинення виконання роботи працівників (крім технічного та обслуговуючого персоналу) органів прокуратури, судів, Збройних Сил України, органів державної влади, органів місцевого
--	---

	самоврядування, безпеки та правопорядку. Примітка. Для цілей цієї статті затримкою виплати заробітної плати вважається виплата менше 50 % нарахованої за календарний місяць заробітної плати.
Закон України «Про відпустки»	
Стаття 21. Порядок оплати відпусток Заробітна плата працівникам за час відпустки виплачується не пізніше ніж за три дні до її початку.	Стаття 21. Порядок оплати відпусток Заробітна плата працівникам за весь час відпустки виплачується до початку відпустки, якщо інше не передбачено законодавством, трудовим або колективним договором.
Закон України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей»	
Стаття 9. Грошове забезпечення військовослужбовців 4. Грошове забезпечення виплачується у розмірах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, та повинно забезпечувати достатні матеріальні умови для комплектування Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів кваліфікованим особовим складом, враховувати характер, умови служби, стимулювати досягнення високих результатів у службовій діяльності. Порядок виплати грошового забезпечення визначається Міністром оборони України, керівниками центральних органів виконавчої влади, що мають у своєму підпорядкуванні утворені відповідно до законів України військові формування та правоохоронні органи,	Стаття 9. Грошове забезпечення військовослужбовців 4. Грошове забезпечення виплачується у розмірах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України, та повинно забезпечувати достатні матеріальні умови для комплектування Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань та правоохоронних органів кваліфікованим особовим складом, враховувати характер, умови служби, стимулювати досягнення високих результатів у службовій діяльності. Порядок виплати грошового забезпечення визначається Міністром оборони України, керівниками центральних органів виконавчої влади, що мають у своєму підпорядкуванні утворені відповідно до законів України військові формування та правоохоронні органи, керівниками розвідувальних органів

керівниками розвідувальних органів України. Порядок і розміри грошового забезпечення військовослужбовців, відряджених до державних органів, підприємств, установ, організацій, а також державних та комунальних навчальних закладів для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки із залишенням на військовій службі, визначаються Кабінетом Міністрів України.	України. Порядок і розміри грошового забезпечення військовослужбовців, відряджених до державних органів, підприємств, установ, організацій, а також державних та комунальних навчальних закладів для виконання завдань в інтересах оборони держави та її безпеки із залишенням на військовій службі, визначаються Кабінетом Міністрів України. У разі порушення строків виплати грошового забезпечення його виплата має здійснюватися з урахуванням вимог статті 34 Закону України «Про оплату праці».
Закон України «Про компенсацію громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати»	
Стаття 2. Компенсація громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати (далі - компенсація) провадиться у разі затримки на один і більше календарних місяців виплати доходів, нарахованих громадянам за період починаючи з дня набрання чинності цим Законом. Під доходами у цьому Законі слід розуміти грошові доходи громадян, які вони одержують на території України і які не мають разового характеру: пенсії або щомісячне довічне грошове утримання (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством); соціальні виплати; стипендії; заробітна плата (грошове забезпечення);	Стаття 2. Компенсація громадянам втрати частини доходів у зв'язку з порушенням строків їх виплати (далі - компенсація) провадиться у разі затримки на один і більше календарних місяців виплати доходів, нарахованих громадянам за період починаючи з дня набрання чинності цим Законом. Під доходами у цьому Законі слід розуміти грошові доходи громадян, які вони одержують на території України і які не мають разового характеру: пенсії або щомісячне довічне грошове утримання (з урахуванням надбавок, підвищень, додаткової пенсії, цільової грошової допомоги, пенсії за особливі заслуги перед Україною та інших доплат до пенсії, встановлених законодавством); соціальні виплати; стипендії; Виключити

Закон України «Про індексацію грошових доходів населення»	
Стаття 2. Об'єкти індексації грошових доходів населення Індексації підлягають грошові доходи громадян, одержані ними в гривнях на території України і які не мають разового характеру: - пенсії; - стипендії; оплата праці (грошове забезпечення);	Стаття 2. Об'єкти індексації грошових доходів населення Індексації підлягають грошові доходи громадян, одержані ними в гривнях на території України і які не мають разового характеру: - пенсії; - стипендії; Виключити-
Стаття 5. Джерела коштів на проведення індексації грошових доходів населення Підприємства, установи та організації підвищують розміри оплати праці у зв'язку з індексацією за рахунок власних коштів. Підприємства, установи та організації, що фінансуються чи дотуються з Державного бюджету України, підвищують розміри оплати праці (грошового забезпечення) у зв'язку з індексацією за рахунок власних коштів і коштів Державного бюджету України. Об'єднання громадян підвищують розміри оплати праці за рахунок власних коштів.	Стаття 5. Джерела коштів на проведення індексації грошових доходів населення Підприємства, установи та організації підвищують розміри оплати праці у зв'язку з індексацією за рахунок власних коштів. Підприємства, установи та організації, що фінансуються чи дотуються з Державного бюджету України, підвищують розміри оплати праці (грошового забезпечення) у зв'язку з індексацією за рахунок власних коштів і коштів Державного бюджету України. Об'єднання громадян підвищують розміри оплати праці за рахунок власних коштів.
Стаття 8. Порядок перегляду розмірів державних соціальних гарантій та гарантій оплати праці Перегляд розмірів державних соціальних гарантій та гарантій оплати праці відповідно до умов, визначених цим Законом, здійснюється уповноваженими на це органами протягом місяця, у якому виникли підстави для	Стаття 8. Порядок перегляду розмірів окремих державних соціальних гарантій та гарантій оплати праці Перегляд розмірів окремих державних соціальних гарантій та гарантій оплати праці відповідно до умов, визначених цим Законом, здійснюється уповноваженими на це органами протягом місяця, у якому виникли підстави для перегляду.

перегляду. За наявності підстав, визначених цим Законом, право населення на реалізацію зазначених гарантій не залежить від прийняття рішень відповідними органами.	За наявності підстав, визначених цим Законом, право населення на реалізацію зазначених гарантій не залежить від прийняття рішень відповідними органами.
Стаття 10. Порядок врахування об'єктів індексації Індексація доходів працюючого населення проводиться за основним місцем роботи. Доходи від роботи за сумісництвом, на умовах погодинної оплати поза основним місцем роботи індексуються в розмірі, що з урахуванням оплати праці за основним місцем роботи не перевищує прожиткового мінімуму для працездатної особи. Оплата праці студентів та учнів денних відділень навчальних закладів індексується в розмірі, що з урахуванням стипендії не перевищує прожиткового мінімуму для працездатної особи.	Виключити
Прикінцеві положення	
1. Цей Закон набирає чинності з 01 січня 2022 року. 2. Установити, що положення цього Закону застосовуються до правовідносин, за якими затримка виплати заробітної плати виникла з дня набрання чинності цим Законом. До правовідносин, за якими затримка виплати заробітної плати виникла до набрання чинності цим Законом, застосовуються норми законодавства, які були чинними до набрання чинності цим Законом. 3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.	

Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економіки України

Олексій ЛЮБЧЕНКО

_____ 2021 р.